

Rekesalat

Skrevet av reKa

onsdag 13. februar 2013 00:00 - Sist oppdatert søndag 24. februar 2013 11:04

Redaktøren syntes jeg burde skrive om **det å være ny i båt**. På denne hjemmesiden du nå leser. Hvorfor du, som sikkert vet noe om båt, vil lese noe skrevet av meg, som ikke vet noe om båt, det vet jeg ikke. Det kan jo ikke være spesielt interessant. For deg, da, mest, tenker jeg. Men redaktøren mener at jeg skal skrive om noe jeg vet noe om: Hvordan det er å være i båt når jeg ikke vet noe om det å være i båt. Så hvis du synes dette blir kjedelig, har jeg én ting å si: Ta redaktøren, ikke skribenten!

Du vet hvordan det er. Jeg sitter i gode venners selskap, god og mett, med en liten kopp virkelig god espresso og en liten armagnac, og så kommer spørsmålet: «**Kanskje du har lyst til å bli med på båten i sommer?**»

Veldig hyggelig ment, selvsagt, fra en person som ser på seilferie som den optimale ferieform. Og jeg smiler og svarer at «Det kunne vært hyggelig».

Men jeg sier ikke noe om at å bo på en flate på størrelse med badet hjemme, en størrelse som stadig heller, høres like morsomt ut som å rive av seg den ene foten. Man er dannet, må vite.

Jeg håper også at den vennlige seilersjel glemmer hele greia i god tid før sesongen (som kan gå fra mars til november eller defineres som «mens det er 20 grader i vannet», her strides de lærde, har jeg forstått). Så jeg planlegger min ferie som vanlig, og har SELV glemt hele greia, da den samme seilersjel ringer og sier: «Da venter vi deg i Strömstad 10. juli». Hæ?? Hvorfor?

Rekesalat

Skrevet av reKa

onsdag 13. februar 2013 00:00 - Sist oppdatert søndag 24. februar 2013 11:04

Hvorfor meg? Men jeg har ingen god unnskyldning, for akkurat den uken hadde jeg ingen planer. **Bordet fanger. Eller båten.**

Skipperen gir beskjed om at om bord kan jeg **ikke ha med koffert, bananer eller kaniner, ei heller skal der plystres**

Det siste er greit, jeg er umusikalsk.

Det første også, jeg forstår at koffert er problematisk å lagre på et sted på størrelse med badet hjemme osv.

Bananene er jeg usikker på, egner de seg ikke som sjømat? Kan vi ikke bruke dem som agn? Jeg vet ikke, men lar bananene være hjemme.

Kaninen, derimot... Hvorfor tror NOEN at jeg tar med kanin på ferie, når jeg ikke har en til hverdags? **Er det noe mange skippere plages av, at gjester kommer drassende med kaniner?** Jeg vet det ikke, men skjønner alvoret da skipperen nesten får sammenbrudd fordi det er bilde av en kanin på pakken med frokostblanding. Det vil si, jeg skjønner det jo ikke. Jeg forstår at måker som skiter kan være irriterende, og mus om bord er sikkert også plagsomt. Men kaniner? Det har visst noe med overtro å gjøre, og skipperen, som er helt normal på land, rammes av et aller annet når han klatrer over rekka. Som egentlig bare er kanten på båten.

Det skjønner jeg raskt – **alt har rare navn**, slik at nybegynnere ikke skal skjønne det plukk, og på den måten beundre sjøulkene, som kan alle de rare navnene. Akterliket er, for eksempel, ikke det samme som dødmannen. Samme for meg, så lenge vi ikke skal overnatte i samme seng (køye) på samme rom (akterlugar).

Så blir jeg installert i et lite rom bak i båten ved siden av motoren og nære badet (jippi), også kalt en akterlugar. For alle vettuge mennesker «rommet bak i båten ved siden av motoren osv.» Jeg får en guidet tur og blir vist **hvor redningsvestene ligger** og hvilken jeg forventes å ta på før vi går fra brygge. Jeg blir introdusert for

Rekesalat

Skrevet av reKa

onsdag 13. februar 2013 00:00 - Sist oppdatert søndag 24. februar 2013 11:04

brannslukningsapparatene

om bord. Jeg får påvist hvor kniven jeg kan trenge til å kappe fall er plassert (hææ?). Jeg får et **kort kurs i vhfen**

slik at jeg, hvis alle andre skulle være opptatt annensteds (hvor har de tenkt seg – båten er ikke SÅ stor?), kan tilkalle hjelp.

Og her har jeg gått rundt og trodd at seiling var noe man (de andre) gjorde fordi det (muligens) er morsomt. Jeg har ikke tenkt så mye på trygghet og sånt, for på nyhetene har jeg fått inntrykk av at **ulykker til sjøs** rammer unge menn med altfor stor motorkraft, eldre menn med altfor stor motorkraft eller eldre menn i små båter med fiskeutstyr og altfor stort trykk på blæren.

Jeg faller ikke naturlig inn i noen av kategoriene, og har derfor trodd at det var trygt på sjøen. Men selvfølgelig kan jeg MØTE noen fra de over nevnte grupper, jeg kan sikkert det. Og da har jeg altså en kniv til fallet.... Hmmm...

[Neste rekesalat](#) kommer om en uke.....

Denne artikkelen ble først publisert i juli 2012

Fotografiet er fra Møreforskning og ligner ikke umiddelbart på artikkelforfatteren.